

Maret. Jeg tror, at der kan være den største Opfordring til ogsaa at se paa denne Side af Sagen ikke mindre end paa den af den høitærede Ordfører alene fremhevede. Forøvrigt skal jeg fatte mig saa kort som muligt, idet jeg væsentlig henholder mig dels til Mindretallets ærede Ordfører og dels til de Udtalelser, som kom fra den sidste ærede Taler, og navnlig vil jeg i saa Henseende slutte mig til ham i den varme Hensigt, han gjorde til den høitærede Finansminister om, at de Undersøgelser, som Mindretallet i sin Betænkning har henstillet til denne at lade foretage, maatte blive foretagne; thi det vil dog vel erkjendes, at kun den fiske Side af Sagen er grundig, tilbørlig og authentiff undersøgt, hvormod den sociale, agronomiske og nationaløkonomiske Side har fundet en i alt Fald meget ringe, om overhovedet nogenjomhelst Belysning.

Finansministeren (Estrup): Jeg kan fatte mig kort om de foreliggende Vædringsforslag. Det første, der i det Væsentlige gaar ud paa en Omfremning af Bestemmelsen i Lovforslaget, kan jo for saavidt betragtes som en ren Redaktionsændring. Det gaar imidlertid tillige ud paa, at Loven skal træde i Kraft strax, istedetfor, som i Lovforslaget foreslaaet, den 1ste April 1877, og hænger altsaa i visse Maader sammen med det andet Vædringsforslag. Dette gaar ud paa at der skal tilbagebetales $\frac{1}{24}$ af den Afgift, som allerede er betalt af Sukkerfabrikerne i Genhold til Loven af 1873. Derjom dette andet Vædringsforslag vedtages, er det jo en Selvfølge, at Loven træder i Kraft strax. Disse 2 Vædringsforslag staa i mine Tanker i en væsentlig Forbindelse med hinanden. Forkastes det andet Vædringsforslag, vil det være noget besynderligt, at en Lov, der fastsætter en Forandring i en bestaaende Skatteydelse, træder i Kraft samme Dag, som Loven emanerer. For mig har dette imidlertid ikke nogen praktisk Betydning, idet jeg fuldt kan tiltræde det ene Vædringsforslag og ikke agter at gjøre nogen Modstand mod det andet. Derjom et æret Medlem, som har Sæde tæt ved Siden af mig (Seslen), skulde have Ret i, at man ved at vedtage det andet Vædringsforslag, nemlig det, der gaar ud paa Tilbagebetalingen af den formentlig for meget betalte Afgift, skulde skabe et Præcedens, endogsaa et Præcedens af saa stor Betydning, at det kunde fremkalde Forsøg paa at bevirke Tilbagebetaling til Njøbstæberne af den siden 1802 for meget erlagte Bygningsafgift, skulde jeg ikke alene modsætte mig, men modsætte mig til det Allerdyreste, at et saadant Vædringsforslag blev vedtaget. Det forekommer mig imidlertid ikke, at man kan sige med Høie, at man ved Vedtagelsen af dette Vædringsforslag skaber et Præcedens. Jeg vilde være meget betænkelig ved at skabe et saadant Præcedens, selv om det havde langt mindre Omfang end som angivet af det

ærede Medlem. Selv om det kun skulde medføre, at man ved en fremtidig Voldrevision skulde komme til at lade visse af Bestemmelserne virke tilbage, vilde jeg aldeles ikke kunne gaa ind derpaa; men det forekommer mig, at Spørgsmaalet om, at man gjennem Vedtagelsen af dette Forslag kan skabe et Præcedens, aldeles ikke foreligger. Vi ere jo dog Alle enige om, at det, man vilde have slaaet fast i 1873, var, at det her i Landet tilvirkede Sukker skulde svare samme Accise, som Sukker af lige Godhed svarer i Told, naar det bliver indført fra Udlandet. Det var det, man blev enig om den Gang, og jeg gad dog nok vide, hvormange af Medlemmerne af Repræsentationen der havde eller kunde have nogen selvstændig Mening, end sige nogen fuld Overbevisning om, hvorvidt de forskjellige Tal 2¹, 2, 4 pro Cent o. s. v., som skulde angive Forskjellen inellem den virkelige Sukkerværdi af det her producerede Sukker, sammenholdt med samme Farve af fremmede Sukker, vare rigtige eller ikke. Naar man erindrer dette, forekommer det mig at være, ikke hvad det ærede Medlem — maaske ved en Fortalelse — udtalte, en Retfærdighedshandling at give det foreliggende Lovforslag en tilbagevirkende Kraft, men det forekommer mig, at det vilde være ikke ubilligt, om man gjorde det. Havde jeg kunnet betragte det som en ligefrem Retfærdighedshandling, vilde jeg selvfølgelig have foreslaaet det i det Lovforslag, der af mig blev forelagt i forrige ordinære Samling, og gjentaget Forslaget i nærværende Samling. Det har jeg ikke gjort, idet jeg ikke har kunnet erkjende, at der var et ligefremt Retfærdighedskrav tilstede; men paa den anden Side forekommer det mig ikke at være ubilligt, om man, naar man er kommen til Overbevisningen om, at det Tal, der skulde udtrykke Lighedsforholdene i 1873, ikke var korrekt, bestemmer sig til at give den nye Bestemmelse tilbagevirkende Kraft, navnlig naar man derigjennem tror at kunne støtte en Fabrikation, der paa alle Sider, forekommer det mig, erkjendes for hidtil at have levet under temmelig sørgelige Vilkaar.

Da jeg allerede ved denne Sags første Behandling udtalte mig udsørlig om min Betragtning af det store, brændende Spørgsmaal: Sukkerindustriens Betydning for Landets Landbrug, finder jeg mig ikke ved de forskjellige Bemærkninger, der ere fremkomne herom idag, foranlediget til at komme dybere ind paa dette Spørgsmaal; men det forekommer mig, at der fra Udvalgets Mindretals Side er fremkommen nogle Bemærkninger og gjort nogle Hensigtninger til Regjeringen, som jeg dog ikke ret vel vil kunne forbigaa med Læshed. Dette gælder ganske særligt om den bestemte Opfordring til Regjeringen, som gaar ud paa, at den skulde lade Sagen nærmere undersøge, navnlig ved at lade dygtige Landøkonomer gjøre sig bekendte med Forholdene i Ind- og Udlandet. Hvad angaar Forholdene i Ind-